

KOMPOZIČNÍ OSA STRAHOV – BÍLÁ HORA

Tato KO je jedním z největších a nejvelkorysejších krajinářských kompozičních záměrů 20. století na území Prahy. Její aktuální podoba je však v řadě aspektů torzem, i když fungujícím.

Historicky nejstarší úvahy o této ose z let 1913 – 1918 náleží A. Balšánkovi. Byla to myšlenka symbolického propojení Petřína a Bílé Hory se sokolským sletovým stadionem na místě mohyly. Tyto úvahy byly dále rozvíjeny soutěží na regulaci Smíchova a okolí z r. 1922 a potvrzeny Regulačním plánem Prahy z roku 1929, kde je tato parková KO zřetelně vyznačena. Danost a vazby této KO ovlivnily i koncepci areálu strahovských stadionů.

Hlavní myšlenka této kompoziční osy je dnes, i přes určité problémy, funkční. Je to propojení Petřínských sadů, jako východního předpolí uzlu strahovských stadionů výrazným pěším tahem přes strahovsko-bělohorský hřbet až do prostoru bělohorské mohyly, resp. do obory Hvězda s letohrádkem. Realizovaný komplex stadionů nikdy nedostal západní čelo s vazbou na bělohorský hřbet. Jako součástí KO je dnes tento komplex mrtvý. V trase KO jsou další bariéry: areál radiokomunikací, hřiště ČVUT a nová zástavba podél západního okraje stadionů. Východně od bělohorské mohyly byla, ve 30. letech založená, osa Aleje exulantů v 70. letech necitlivě přerušena zástavbou řadových domů. Navzdory těmto bariérám, představuje podstatná část této KO v prostoru Tomanova louka – Vypich – obora Hvězda funkční aktivní rekreační tah, který na sebe postupně váže další aktivity (areál Ladronka, louky v předpolí obory).

